

Motion till riksdagen 2019/20:3634

av Aron Emilsson m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2019/20:168 En moderniserad radio- och tv-lag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om innehållskrav för streamingtjänster och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om det medieetiska systemet och public service och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Genomförandet av ändringsdirektivet till AV-direktivet innebär en nödvändig modernisering av vår radio- och tv-lagstiftning. Det är positivt att videodelningsplattformar inkluderas så att även de behöver förhålla sig till det regelverk som finns rörande reklam, tillgänglighetsanpassning och skydd av barn och unga. Förslaget gör lagstiftningen mer teknikoberoende, vilket är nödvändigt i och med den snabba utvecklingen på medieområdet.

Detta gäller inte ändringsdirektivets förslag om att införa en minikvot för europeiskt innehåll för streamingtjänster. Sverigedemokraterna ser framväxten av legala streamingtjänster som viktiga framsteg för människors möjligheter att ta del av innehåll utifrån egna premisser och anser att de nya reglerna begränsar yttrande- och informationsfriheten. Dessutom riskerar reglerna att begränsa det lagliga utbudet av streamat innehåll. Förslaget om innehållsreglering motverkar de möjligheter som de senaste decenniernas teknikutveckling har möjliggjort på medieområdet. Regeringen har själv tidigare uttalat att kvoterna inskränker mediernas oberoende och den redaktionella friheten. Dessutom är kvoten onödig eftersom europeiska beställ-tv-kataloger redan innehåller den andel europeisk produktion som föreslås.

Därför bör Sverige inte söka genomföra direktivets krav om 30 procent europeiskt innehåll i mediebolagens kataloger.

Regeringens argumentation rörande det nya medieetiska systemet är motsägelsefull. Det är i dag möjligt i radio- och tv-lagen att i sändningstillstånden ställa villkor om att sändningsverksamheten ska respektera den enskildes privatliv. Om regeringen menar att det nya medieetiska systemet är för oprövat för att kunna motivera att denna möjlighet tas bort, bör detta även vara gällande för hållningen mot public service-bolagen. Det är inte självklart att public service bör ingå i det nya medieetiska systemet, eftersom de har särskilda uppdrag och krav på sig, bl.a. i fråga om saklighet och opartiskhet. De särskilda kraven saklighet och opartiskhet kan beröra frågor om respekt för den enskildes privatliv.

I och med att public service finansieras med allmänna medel bör den indirekta parlamentariska kopplingen till det granskningsystem som finns genom granskningsnämnden värnas. Det är mer berättigat att de folkvalda ställer långtgående krav om transparens på granskningsnämnden än att samma krav ställs på en privaträttslig organisation. Samtidigt är det problematiskt att en privaträttslig organisation, såsom den medieetiska nämnden, får en så betydande roll i granskningen av verksamhet som finansieras med offentliga medel. Det är främst upp till medborgarna att styra över hur de gemensamma resurserna används och hur användningen sedan följs upp. Utöver det så blir det tydligare om granskningsnämnden även fortsättningsvis handhar all granskning av public services verksamhet, i stället för att granskningen delas upp mellan olika organ.

Denna form av granskning när det kommer till ärenden som rör public service bör således även i fortsättningen ligga kvar hos granskningsnämnden för radio och tv, åtminstone fram till dess att en djupgående debatt har förts om vad det innebär för trovärdigheten för public service-systemet om delar av granskningen flyttas till en privaträttslig aktör.

Aron Emilsson (SD)

Angelika Bengtsson (SD)

Cassandra Sundin (SD)

Fredrik Lindahl (SD)

Per Söderlund (SD)

Jonas Andersson i Linköping (SD)

Matheus Enholm (SD)

Mikael Strandman (SD)